

Ποτέ άλλοτε δεν συνέβη να εξοντωθούν επαγγελματικά εισαγγελείς επειδή έκαναν το καθήκον τους

του Κώστα Λογοθέτη

Τα όσα τότε συνέβησαν στην υπόθεση «Γεντή – Κουλέ», τουλάχιστον για όσους είχαν κάποια γνώση του σωφρονιστικού μας συστήματος, δεν απετέλεσαν ούτε αναπάντεχο γεγονός ούτε κεραυνό εν αιθρία. Ήδη γνωρίζαμε την διάσταση μεταξύ λόγων και έργων, της απόστασης ανάμεσα στις θεωρητικές συλλήψεις και την εμπειρική πραγματικότητα για ένα σωφρονιστικό σύστημα, που τελικά ούτε «σύστημα» ήταν ούτε σωφρόνιζε κανέναν. Εκείνο όμως που δεν φανταζόμασταν ήταν το πόσο ακραία, το πόσο λυσσαλέα θα ήταν η αντίδραση στην προσπάθεια εντοπισμού και αποκάλυψης των αθλιότητων αυτών. Πραγματικά, εξ όσων τουλάχιστον εγώ γνωρίζω, ποτέ άλλοτε δεν συνέβη στην χώρα μας, να εξοντωθούν επαγγελματικά εισαγγελικοί λειτουργοί απλά και μόνον επειδή έκαναν το καθήκον τους.

Εν πάση περιπτώσει αυτά που εγώ μπορώ να εισφέρω στη σημερινή μας εκδήλωση, είναι τα εξής: Όταν ολοκληρώθηκε το σχετικό πόρισμα της κ. Γιαταγάνα, πραγματικά ξέσπασε σάλος. Σε πείσμα των γνωστών μεγαλοστομιών και φληναφημάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, κάθε είδους εγκληματικές πράξεις και συμπεριφορές, πολλές απ' αυτές σε βαθμό κακουργήματος, αποτελούσαν την καθημερινή ζοφερή πραγματικότητα της φυλακής. Κακοποιήσεις και βασανισμοί κρατουμένων, βιασμοί, απειλές, ναρκωτικά και βαρύτατες προσβολές της προσωπικότητας των κρατουμένων ήταν στην ημερήσια διάταξη. Μόλις όμως ξέσπασε ο σάλος, όλοι οι κρατούμενοι που είχαν καταθέσει, συλλήβδην και ως δια μαγείας ανεκάλεσαν τις καταθέσεις τους, δηλώνοντας σε νέες καταθέσεις πως «ξελογιάστηκαν» από την κ. Γιαταγάνα και πως το Γεντή Κουλέ ήταν περίπου επίγειος παράδεισος. Μετά από κάποια πρωτοσέλιδα Αθηναϊκών εφημερίδων σχετικά με τις ανακλήσεις αυτές, ανατέθηκε σε μένα η διεξαγωγή νέας έρευνας προκειμένου να διαπιστωθεί το τι συνέβη εν προκειμένω. Σαφέστατες βέβαια ήταν οι αιχμές και οι υπαινιγμοί ότι η κ. Γιαταγάνα ήταν περίπου μία μυθομανής που αδικαιολογήτως αμφισβητούσε όσα θαυμαστά συνέβαιναν στο Γεντή – Κουλέ. Το ίδιο το Υπουργείο Δικαιοσύνης δημοσίως απέρριψε το πόρισμα Γιαταγάνα, προβαίνοντας και σε ανεπίτρεπτους προσωπικούς χαρακτηρισμούς. Παράλληλα, με μία πρωτοφανή μεθόδευση, είχαν ήδη καταστήσει την κ. Γιαταγάνα πειθαρχικώς εγκαλούμενη, με μάρτυρες τους ίδιους του κρατούμενους σε μία προσπάθεια προσωπικού κατεξουτελισμού της.

Μέσα λοιπόν σ' αυτό το βαρύτατο κλίμα, ξεκίνησε η δική μου έρευνα. Διεξάγοντάς την, ταχύτατα διεπίστωσα πως τα όσα είχε εντοπίσει η κ. Γιαταγάνα, ήταν όχι μόνον αληθινά, αλλά σημαντικά υπολείπονταν της πραγματικότητας. Πέραν της γενικώς εγκληματικής συμπεριφοράς που προαναφέρθηκε, διαπιστώθηκε πως όλοι όσοι είχαν αρχικά καταθέσει, άρχισαν να δέχονται σοβαρότατες πιέσεις για να ανακαλέσουν τις καταθέσεις τους. Δυσμενέστατες, αδικαιολόγητες και παράνομες

μεταγωγές, Ξυλοδαρμοί, εξουτελισμοί των κρατουμένων μπροστά στους συγγενείς τους, ήταν μερικά μόνον από τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανακλήσεις αυτές. Όπως είχα χρέος στην εισαγγελική μου ιδιότητα και στην συνείδησή μου, συνέταξα το γνωστό δεύτερο πόρισμα, για το οποίο επίσης σας μίλησε η κ. Γιαταγάνα.

Είχα χρέος στην εισαγγελική μου ιδιότητα και στη συνείδησή μου

Έκτοτε αρχίζει μία τεράστια προσπάθεια υπηρεσιακής συντριβής της κ. Γιαταγάνα και εμού. Η κ. Γιαταγάνα, οδηγήθηκε ακόμη και σε ποινικά δικαστήρια ως κατηγορούμενη, ενώ σε βάρος μου άρχισαν να ασκούνται αλληπάλληλες πειθαρχικές διώξεις με αιτιάσεις από ασήμαντες έως και εντελώς γελοίες, για τις οποίες, φυσικά, απαλλάχθηκα από όλα τα πειθαρχικά Συμβούλια του Αρείου Πάγου. Η ταλαιπωρία όμως ήταν μακρόχρονη και οδυνηρή. Αναλογισθείτε μόνον τι ψυχική πίεση αποτελούσε για έναν εισαγγελέα, το να κάθετα κάθε λίγο και λιγάκι ο ίδιος στο εδώλιο των ποινικών ή πειθαρχικών δικαστηρίων, εκεί δηλαδή που τις υπόλοιπες ημέρες έστελνε τους κατηγορούμενους για να δικασθούν. Απώτερος, βέβαια, στόχος αυτών των μεθοδεύσεων δεν ήταν η συντριβή των συγκεκριμένων εισαγγελικών λειτουργών. Εντελώς αντίθετα, η αήθης αυτή προσπάθεια στόχευε σε ολόκληρο το δικαστικό σώμα, προς το οποίο εκπεμπόταν ένα σαφέστατο μήνυμα: Κάτω τα χέρια από «τα κυκλώματα των φυλακών». Τα τεράστια οργανωμένα συμφέροντα που κρύβονταν πίσω από τον βόρβορο του Γεντή - Κουλέ, έπρεπε να μείνουν ανενόχλητα, ώστε ανεμπόδιστα να συνεχίζουν να θησαυρίζουν είτε με την διακίνηση ναρκωτικών είτε με την κάθε είδους εκμετάλλευση των κρατουμένων.

Η τελευταία, αλλά όχι ασήμαντη, επισήμανση αναφέρεται στις καλοπροαίρετες συμβουλές κάποιων φίλων και γνωστών: «Μα εσύ θα βγάλεις το φίδι απ' την τρύπα» ή: «Στο κάτω κάτω της γραφής φυλακισμένοι και εγκληματίες είναι, τι νοιάζεσαι για την ζωή τους;» Όπως όμως και τότε πιστεύαμε, η τιμωρία που δικαιούμαστε να επιβάλλουμε και που ο κρατούμενος υποχρεούται να ανεχθεί, είναι μόνον η στέρηση της προσωπικής του ελευθερίας. Από εκεί και πέρα, οι βασανισμοί, οι βιασμοί, οι Ξυλοδαρμοί και τα παρόμοια, είναι ποινές που ούτε προβλέπονται, ούτε επιβάλλονται ούτε γίνονται αποδέκτες από έναν κρατούμενο. Πώς λοιπόν θα ήταν δυνατόν αυτό που εξοργίζει ένα απλό κρατούμενο να αφήσει ασυγκίνητο έναν εισαγγελέα; Αν οποιοσδήποτε πολίτης αδιαφορούσε στα παραπάνω, θα ήταν πραγματικά ανήθικο. Το να αδιαφορήσει ο ίδιος ο εισαγγελέας, θα ήταν απολύτως παράνομο, αφού τόσο η παράβαση καθήκοντος όσο και η υπόθαλψη εγκληματία προβλέπεται και τιμωρείται από τον ποινικό μας κώδικα.